

Po listopadu 1989 bylo zkoumání dělnického hnutí, kdysi privilegované disciplíny československé historiografie, na bezmála 20 let přerušeno. Bakalářská práce (BP) chce toto téma uchopit neotřelým způsobem. Inspirována je konceptem veřejného prostoru, do něž vstupuje dělnické hnutí ať již v rovině fyzické či diskursivní jako nový a svým způsobem nekonformní společenský fenomén. Její pojetí proto směřuje k analýze strategií, způsobů a cílů tohoto počínání, zejména pak napětí mezi „měšťanskou normalitou“ a snahou o „dělnickou revolucionalizaci“ veřejného prostoru. Historickým areálem, v němž bude téma zkoumáno, je město Třebíč, ležící na kulturním rozhraní mezi vlivy Vídně, Brna a Prahy, v němž se setkáváme zhruba s 10 000 obyvateli, z nichž asi polovina byli dělníci. Startovním bodem výzkumu jsou společenské vztahy této svým způsobem „laboratoře“ modernity v českých zemích na přelomu 70. a 80. let 19. století. Potom se zaměří na následné společenské změny včetně veřejných projevů nesouhlasu se státním, hospodářským a samosprávným establishmentem. Hlavní pramennou základnou BP budou dokumenty dělnických spolků a jiných spolků, odborů, státní správy, městské samosprávy a místní periodický tisk.